

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/26/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812208398
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6812208398.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, sídlo: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, sídlo: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcom: 1/ A. Č.W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/X-F., XXX XX B., 2/ N. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/X, XXX XX B., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcov 1/ a 2/: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, sídlo: Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, odporcovia 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ všetci spoločne zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.812,92 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie proti odporcovi 2/ z a s t a v u j e .

Konanie v časti o zaplatenie 915,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 15.06.2012 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Odporkyňa 1/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi 721,34 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne :
zo sumy 1.125,62 Eur od 24.09.2009 do 16.10.2009,
zo sumy 1.091,93 Eur od 17.10.2009 do 14.04.2010,
zo sumy 1.058,24 Eur od 15.04.2010 do 17.06.2010,
zo sumy 1.024,55 Eur od 18.06.2010 do 18.01.2011,
zo sumy 990,86 Eur od 19.01.2011 do 14.02.2011,
zo sumy 957,17 Eur od 15.02.2011 do 12.05.2011,
zo sumy 923,48 Eur od 13.05.2011 do 14.06.2011,
zo sumy 889,79 Eur od 15.06.2011 do 15.08.2011,
zo sumy 856,10 Eur od 16.08.2011 do 14.02.2012,
zo sumy 822,41 Eur od 15.02.2012 do 15.03.2012,
zo sumy 788,72 Eur od 16.03.2012 do 17.04.2012,
zo sumy 755,03 Eur od 18.04.2012 do 14.06.2012,
zo sumy 721,34 Eur od 15.06.2012 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporkyňa 1/ priznáva oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcov 1/ a 2/ náhradu trov konania vo výške 81,79 Eur, na účet advokáta odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 20.11.2012 proti odporcom 1/ a 2/ domáhal zaplatenia 1.812,92 Eur s úrokom z omeškania kapitalizovaným za dobu od 24.09.2009 do 14.06.2012 v sume 279,33 Eur a vo výške 9 % ročne zo sumy 897,84 Eur od 15.06.2012 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 uzatvorenou medzi navrhovateľom ako postupníkom a GE Money, a. s. ako postupcom bola na navrhovateľa postúpená pohľadávka voči odporkyňi 1/ zo zmluvy o úvere č. 1064727819 zo dňa 29.10.2008, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov, a na ktorej základe bol odporkyňi 1/ poskytnutý úver vo výške 1.327,76 Eur, splatný v mesačných splátkach, z ktorých odporkyňa zaplatila iba časť. Navrhovateľ si podaným návrhom uplatňoval nárok na zaplatenie dlžnej sumy 1.812,92 Eur pozostávajúcej z istiny vo výške 897,84 Eur, úroku 862,53 Eur a zmluvnej pokuty a poplatkov 52,55 Eur. Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku odporkyňa 1/ dlh voči navrhovateľovi uznala a odporca 2/ pristúpil k záväzku odporkyne 1/.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 6Ro/472/2012-26 zo dňa 24.01.2013, ktorým podanému návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a ktorý bol zrušený podľa 174 ods. 2 O. s. p. včas podaným odporom vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ a tiež včas podaným odporom odporcov 1/ a 2/.

Písomným podaním zo dňa 11.01.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý sa k návrhu navrhovateľa vyjadril v odpore proti platobnému rozkazu a na pojednávaní vo veci tak, že uzatvorená zmluva o úvere medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou 1/ nespĺňa náležitosti podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z. z., a to pre chýbajúci údaj končenej splatnosti úveru, ročnej úrokovej sadzby, výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nesprávnej hodnoty RPMN a chýbajúceho údaje o priemernej RPMN. Zmluvné podmienky poskytnutého úveru považoval vedľajší účastník za neprehľadné a kumuláciu zmluvnej pokuty za omeškanie vo výške 20 % a úroku z omeškania vo výške 0,1 % denne považoval za neprípustnú. Uzavretú dohodu o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára považoval za nekalú prax, zavádzanie spotrebiteľa a celú dohodu za neplatnú absolútne pre neurčitost' spočívajúcu v nedostatočne presne identifikovanej zmluve, ktorej sa uznanie tohto záväzku má týkať, ďalej pre nesprávne uvedené dátum uzatvorenej zmluvy, neurčito uvedenú výšku istiny, absenciu akejkoľvek dohody o splátkach pohľadávky a pre neuvedenie právneho dôvodu uznávaného záväzku; dohoda podpísaná s odporcom 2/ neobsahuje prejav vôle odporcu 2/ pristúpiť k záväzku odporkyne 1/. Vedľajší účastník navrhoval preto návrh navrhovateľa zamietnuť a tiež z dôvodu vznesenej námietky premlčania, keď k zosplatneniu žalovanej sumy došlo dňa 15.06.2009 a návrh na súde bol podaný až dňa 20.11.2012, teda po uplynutí premlčacej lehoty podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

Odporcovia 1/ a 2/ sa k podanému návrhu vyjadrili písomne v odpore proti platobnému rozkazu a to tak, že sa v celom rozsahu pripojili k odporu vedľajšieho účastníka, odporkyňa 1/ navyše uviedla, že si nespomína, že by s navrhovateľom uzatvárala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, keď v roku 2011 už bývala v Revúcej a nie v Jelšavskej Teplici, kde mala byť dohoda podpísaná.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odporu podanému vedľajším účastníkom uviedol, že vedľajší účastník nemá samostatne právo podať odpor proti platobnému rozkazu a ním podaný odpor navrhoval odmietnuť ako odpor podaný neoprávnenou osobou. Ďalej uviedol, že vedľajší účastník nemôže vzniesť námietku premlčania, pričom ohľadom premlčania záväzkov odporcov 1/ a 2/ poukázal na ustanovenie § 110 Občianskeho zákonníka a uzatvorenú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, na základe ktorých po uznaní dlhu plynie podľa navrhovateľa nová 10 ročná premlčacia lehota. Navrhovateľ zároveň namietol neprípustnosť účasti vedľajšieho účastníka v konaní, ktorú námietku na pojednávaní vo veci dňa 22.01.2015 vzal navrhovateľ späť a preto o prípustnosti účasti vedľajšieho účastníka v konaní súd nerozhodoval.

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že podľa § 93 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 bol vedľajší účastník oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu aj samostatne. Námietku premlčania vedľajší účastník bol a stále je oprávnený v konaní vzniesť taktiež samostatne, pretože námietka premlčania nie

je hmotnoprávny úkon ale je výlučne procesným úkonom majúcim základ v hmotnom práve (námiетка premlčania vznesená mimo prebiehajúceho občianskeho súdneho konania nemá žiadne právne účinky). V predmetnej veci navyše odpor proti platobnému rozkazu podali aj vedľajší účastník a j odporcovia 1/ a 2/ a rovnako aj námietku premlčania vzniesli v konaní okrem vedľajšieho účastníka aj odporcovia 1/ a 2/.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 28.10.2014 navrhovateľ vzal podaný návrh v celom rozsahu späť voči odporcovi 2/ a písomným podaním doručeným súdu dňa 14.01.2015 navrhovateľ vzal podaný návrh v časti späť aj voči odporkyňi 1/ a to o zaplatenie časti istiny 915,08 Eur a podľa obsahu tohto písomného podania (tým že navrhovateľ trval už len na zaplatení 897,84 Eur s úrokom z omeškania v kapitalizovanej sume 279,33 Eur a vo výške 9 % ročne zo sumy 897,84 Eur od 15.06.2012 do zaplatenia) zobral navrhovateľ späť návrh aj o zaplatenie časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 915,08 Eur od 15.06.2012 do zaplatenia. Navrhovateľ takto účinne vzal podaný návrh späť pred začatím pojednávania, podľa § 96 O. s. p. preto súd zastavil konanie vo veci proti odporcovi 2/ v celom rozsahu a tiež v časti o zaplatenie 915,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 15.06.2012 do zaplatenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: zmluva o predaji podniku č.l. 5-6, zmluva o úvere č.l. 7, všeobecné obchodné podmienky č.l. 8, oznámenie o postúpení č.l. 9, podací hárok č.l. 10, sadzobník poplatkov č.l. 12, pokus o zmier č.l. 13-14, dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č.l. 17, platobná história č.l. 105, oznámenie č.l. 106, poštový podací hárok č.l. 107, a výsluchom odporkyne, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa - GE Money, a. s. ako veriteľ a odporkyňa 1/ ako dlžník uzatvorili dňa 17.10.2008 zmluvu o úvere č. 1064727819, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporkyňi 1/ vo výške 40.000,- Sk (1.327,76 Eur), ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 72 splátkach po 1.015,- Sk (33,69 Eur) splatných mesačne k 08. dňu kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná dňa 08.11.2008, V zmluve je tiež uvedená ročná percentuálna miera nákladov zmluvy vo výške 24,87 % a celková cena úveru (suma, ktorú by mala odporkyňa 1/ zaplatiť) 73.080,- Sk. Uzatvorená zmluva neobsahuje údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov ani celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy; z obsahu zmluvy je možné len zistiť, že celkové náklady odporkyne 1/ ako spotrebiteľa zrejme predstavujú rozdiel medzi sumou poskytnutej pôžičky 40.000,- Sk a celkovou sumou, ktorú je odporkyňa 1/ povinná zaplatiť 73.080,- Sk, teda 33.080,- Sk, v zmluve však tento údaj nikde výslovne uvedený nie je. Súčasťou zmluvy sú aj sadzobník poplatkov a obchodné podmienky, podľa bodu 7.3 ktorých je veriteľ oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých splátok podľa zmluvy o úvere ak je odporkyňa 1/ v omeškaní so zaplatením viac ako troch splátok zároveň. Odporkyňa 1/ podľa platobnej histórie právneho predchodcovi navrhovateľa zaplatila 6 splátok úveru v celkovej sume 202,14 Eur, poslednú dňa 04.02.2009 a navrhovateľovi zaplatila ďalších 12 splátok po 33,69 Eur v celkovej sume 404,28 Eur vo výške a splatnosti vyplývajúcej z návrhu navrhovateľa od 16.10.2009 do 14.06.2012, ktoré na základe zhodných tvrdení účastníkov súd považoval za nesporné. Ďalšie splátky úveru už odporkyňa 1/ nezaplatila. Dňa 15.06.2009 došlo v súlade s obchodnými podmienkami k zosplateniu úveru odporkyne, o čom bola odporkyňa informovaná listom právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 19.06.2009 odoslaným na poštovú prepravu dňa 19.06.2009. Nesporné medzi účastníkmi bolo tiež, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 sa veriteľom pohľadávky voči odporkyňi 1/ stal navrhovateľ, pričom postúpenie pohľadávky bolo oznámené odporkyňi 1/ listom zo dňa 23.09.2009 podaným na poštovú prepravu 02.10.2009. Navrhovateľ predložil tiež Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 14.05.2011, ktorej uzatvorenie odporkyňa 1/ popierala, a podľa ktorej obsahu odporkyňa 1/ mala takto uznať svoj záväzok na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom GE Money, a. s. č. zmluvy 1064727819 zo dňa 29.10.2008 (pričom správny dátum uzatvorenia zmluvy je 17.10.2008) pozostávajúci z bližšie nešpecifikovanej istiny vo výške 1.133,67 Eur a príslušenstva pohľadávky a nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- Eur, ktoré si navrhovateľ v tomto súdnom konaní neuplatňuje. Obsahom tejto dohody je aj ustanovenie, podľa ktorého odporkyňa 1/ vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Z obsahu dohody napriek jej označeniu však nevyplýva akákoľvek dohoda o splátkach dlhu (o výške splátok a ich splatnosti). Pokusom o zmier zo dňa 19.09.2012 navrhovateľ vyzval odporkyňu k zaplateniu dlžnej sumy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 2 písm. j) a písm. k) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ... ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere ... priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

Podľa § 4 ods. 3 veta druhá zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

Podľa § 407 ods. 4 Obchodného zákonníka účinky uznania záväzku spôsobom uvedeným v odseku 1 nastávajú aj v prípade, keď jemu zodpovedajúce právo bolo v čase uznania už premlčané.

Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou 1/ bola uzatvorená zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že voľou právneho predchodcu navrhovateľa bolo poskytnúť za odplatu peňažné prostriedky odporkyňi 1/, pričom voľou odporkyne 1/ bolo takto poskytnuté peňažné prostriedky prijať a zaplatiť za ne dohodnutú odplatu vo forme zvýšenej splátky (právnym dôvodom úroku resp. odplaty). Preto je zrejmé, že dojednania účastníkov obsahovali všetky nevyhnutné prvky zmluvy o úvere, podľa ktorej sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Preto takto bola uzavretá zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch.

Zmluva neobsahuje základné zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti a to údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý údaj v zmluve uvedený vôbec nie je, ani celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy, ktoré z obsahu zmluvy je možné len zistiť, v zmluve však tento údaj nikde výslovne uvedený nie je, pričom ustanovenie § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. vyžaduje výslovné uvedenie aj tohto údajaja v texte zmluvy (resp. v inom zmluvnom dokumente, ktorý je súčasťou zmluvy).

Keďže Zmluva tieto údaje neobsahuje, nespĺňa základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorých je ustanovením § 4 ods. 3 veta druhá zákona č. 258/2001 Z. z. sankcionovaná tým, že odporkyňi 1/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Odporkyňi 1/ bol poskytnutý úver vo výške istiny 1.327,76 Eur, z ktorej odporkyňa 1/ zaplatila navrhovateľovi resp. jeho právnemu predchodcovi splátky úveru v celkovej výške 606,42 Eur. Po započítaní sumy 606,42 Eur teda odporkyňa 1/ dlhuje navrhovateľovi 721,34 Eur istiny úveru.

Dlh odporkyne 1/ zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celosti dňa 15.06.2009. Osobitné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách aplikáciu Obchodného zákonníka na určitý právny vzťah výslovne nevylučujú, pričom samotný Obchodný zákonník konštruje niektoré aj výslovne spotrebiteľské vzťahy, a to nielen zmluvu o úvere, ale napr. aj zmluvy o bežnom a vkladovom účte, resp. vzťahy z cestovného šeku, ako absolútne obchody. To, že i spotrebiteľskú zmluvu možno uzavrieť aj podľa Obchodného zákonníka, je zrejmé z ustanovenia § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, podľa ktorého ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky stanovenej podľa predpisov občianskeho práva. V tomto ustanovení zákonodarca jednoznačne akceptuje vznik spotrebiteľských vzťahov i v rámci Obchodného zákonníka. Nielen preto vôbec neobstoja názory o údajnej nevýhodnosti Obchodného zákonníka pre spotrebiteľa, ktoré vychádzajú z eklektívneho a izolovaného porovnávania niektorých právnych inštitútov v ich úprave podľa Občianskeho a Obchodného zákonníka. Nepochybne niekedy je Obchodný zákonník pre spotrebiteľa ako dlžníka nevýhodný (napr. na prvý pohľad, no nie v každom prípade, v určení premlčacej doby štyroch rokov, na rozdiel od trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka), no inokedy je pre dlžníka spotrebiteľa výhodnejšia aplikácia Obchodného zákonníka namiesto Občianskeho zákonníka (napr. pri určení dĺžky premlčacej doby po uznaní záväzku, keď Obchodný zákonník určuje premlčaciu dobu v trvaní štyroch rokov a Občiansky zákonník v trvaní desiatich rokov). Premlčanie záväzkov zo zmluvy o úvere ako absolútneho obchodu podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 sa preto spravuje výlučne ustanoveniami Obchodného zákonníka, podľa ktorého § 397 je premlčacia doba štvorročná. Návrh navrhovateľa bol súdu doučený dňa 20.11.2012, teda ešte pred uplynutím takto stanovenej premlčacej doby, námietka premlčania vznesená odporkyňou 1/ a vedľajším účastníkom konania na strane odporcov 1/ a 2/ preto nie je dôvodná; ustanovenie § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka už z dôvodu zákazu retroaktivity v predmetnej veci aplikovať nemožno.

Vplyv na plynutie premlčacej lehoty by nemalo prípadné uzatvorenie Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 14.05.2011, pretože táto je pre neurčitosť neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Touto dohodou mala odporkyňa 1/ okrem iného uznať svoj záväzok na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom GE Money, a. s. č. zmluvy 1064727819 zo dňa 29.10.2008 (pričom správny dátum uzatvorenia zmluvy je 17.10.2008) pozostávajúci z bližšie nešpecifikovanej istiny vo výške 1.133,67 Eur. Ak je právny úkon uskutočnený písomne, potom určitosť právneho úkonu je daná obsahom listiny, na ktorej je obsah tohto právneho úkonu zachytený. Uvedenie nesprávneho dátumu uzatvorenia zmluvy o úvere (v dohode nesprávne 29.10.2008 namiesto 17.10.2008) možno považovať iba za chybu v písaní, z obsahu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku však nevyplýva dostatočne určito aký záväzok vzniknutý na základe zmluvy o úvere vlastne odporkyňa 1/ uznáva. Uznanie záväzku vyžaduje jasnú identifikáciu uznaného záväzku v jeho výške a v právnom dôvode. Pre identifikáciu záväzku nepostačí len uvedenie nejednoznačného odkazu na bližšie nešpecifikovanú istinu záväzku 1.133,67 Eur bez bližšieho popisu ako bola táto výška istiny určená (z akých dlžných splátok, za aké obdobie nezaplatených pozostáva a pod.) hoci je zrejmé, že právnym dôvodom záväzku nebolo len zaplatenie istiny v pôvodnej výške 40.000,- Sk, ale aj úroku vo forme zvýšenia splátok v celkovej pôvodnej sume 73.080,- Sk. Pritom aj z návrhu navrhovateľa je zrejmé, že ku dňu 14.05.2011 už istina (podľa zmluvy o úvere úročného) záväzku odporkyne 1/ nepredstavovala v dohode uvedenú čiastku 1.133,67 Eur ale iba sumu 1.099,98 Eur. To, čo je vlastne predmetom uznania záväzku, sponchybujú a robia neurčitým aj zjavne bez právneho dôvodu uznané náklady na bližšie nešpecifikované inkasné konanie.

Súd preto odporkyňu 1/ zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 721,34 Eur a v prevyšujúcej časti o zaplatenie 176,50 Eur súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Odporkyňa 1/ sa dostala do omeškania s platením peňažného záväzku, je preto povinná zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania, ktorý si navrhovateľ uplatnil v návrhu kapitalizovaný za dobu od 24.09.2009 do 14.06.2012 v sume 279,33 Eur a zo sumy 897,84 Eur od 15.06.2012 do zaplatenia. Súd nie je návrhom navrhovateľa viazaný doslovne, ale môže práva a povinnosti účastníkov konania vyjadriť slovne aj inak, než je to navrhuje navrhovateľ v žalobnom petite podaného návrhu, pri zachovaní podmienky totožnosti predmetu konania. Pretože výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania t. j. k 16.05.2009 bola vo výške 1 %, o povinnosti odporkyne 1/ zaplatiť úrok z omeškania súd rozhodol tak, že odporkyňu 1/ zaviazal zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne, zo sumy pôvodného dlhu odporkyne 1/ na istine úveru odo dňa 24.09.2009 - od ktorého si navrhovateľ podľa obsahu návrhu nárok na úrok z omeškania uplatňoval, podľa zaplatenia jednotlivých splátok dlhu odporkyňou 1/ po tomto dni uvedených v návrhu navrhovateľa na č. l. 2 spisu t.j. zo sumy 1.125,62 Eur od 24.09.2009 do 16.10.2009, zo sumy 1.091,93 Eur od 17.10.2009 do 14.04.2010, zo sumy 1.058,24 Eur od 15.04.2010 do 17.06.2010, zo sumy 1.024,55 Eur od 18.06.2010 do 18.01.2011, zo sumy 990,86 Eur od 19.01.2011 do 14.02.2011, zo sumy 957,17 Eur od 15.02.2011 do 12.05.2011, zo sumy 923,48 Eur od 13.05.2011 do 14.06.2011, zo sumy 889,79 Eur od 15.06.2011 do 15.08.2011, zo sumy 856,10 Eur od 16.08.2011 do 14.02.2012, zo sumy 822,41 Eur od 15.02.2012 do 15.03.2012, zo sumy 788,72 Eur od 16.03.2012 do 17.04.2012, zo sumy 755,03 Eur od 18.04.2012 do 14.06.2012 a zo sumy 721,34 Eur od 15.06.2012 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti, pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplatenia úroku z omeškania z vyššej sumy (slovne však inak vyjadreného) súd návrh navrhovateľa zamietol.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 721,34 Eur s prísl. t. j. 39,8 %, neúspešný bol v rozsahu 176,50 Eur s prísl. a v prevyšujúcej časti späťvzatím návrhu navrhovateľ zavinil zastavenie konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. Odporkyňa 1/ bola tak v konaní úspešná (vrátane zavinenia navrhovateľa na zastavení konania) v rozsahu 60,2 %, čistý úspech odporkyne 1/ tak predstavuje 20,4 %. Odporcovi 2/ formálne vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči navrhovateľovi podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. navrhovateľom zavineným zastavením konania proti odporcovi 2/. Vzhľadom však ku skutočnosti, že vedľajší účastník konania nemôže mať v spore nárok na náhradu trov konania vyšší ako účastník na strane ktorého v spore vystupoval (t.j. vyšší ako odporkyňa 1/), ako aj vzhľadom k tomu, že pri zastupovaní odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka išlo o spoločné úkony vykonávané súčasne, kde nie je možné oddeliť osobitne úkony týkajúce sa len odporcu 2/, o trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. tak, že odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcov 1/ a 2/ súd priznal pomernú náhradu trov konania zodpovedajúcu čistému úspechu odporkyne 1/ t.j. 20,4 %. Na pojednávaní vo veci súd vyhlásil rozhodnutie podľa ktorého navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu

účastníkovi konania na strane odporcov 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 20,4 %, ktorých výška bude uvedená v písomnom vyhotovení rozsudku, na účet advokáta odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právny zástupca odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ vyčíslil trovy konania písomným podaním doručeným súdu dňa 27.01.2015 za štyri úkony právnej služby: prevzatie a prípravu zastúpenia odporkyne 1/, prevzatie a príprava zastúpenia odporcu 2/, odpor odporcov 1/ a 2/ proti platobnému rozkazu zo dňa 10.02.2013 a zastupovanie na pojednávaní dňa 22.01.2015 a cestovné náhrady. Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za tri úkony právnej služby a to: prevzatie a príprava zastúpenia odporcov 1/ a 2/ ako jeden spoločný úkon uskutočnený v jeden deň 06.02.2013 a týkajúci sa tej istej veci, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 10.02.2013 a zastupovanie na pojednávaní dňa 22.01.2015 (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) 3 x 81,33 Eur, paušálnu náhradu výdavkov 2 x 7,81 Eur a 1 x 8,39 Eur (§ 16 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), náhradu cestovných výdavkov za cestu na pojednávanie dňa 22.01.2015 (a) náhrada za stratu času: cesta Lučenec - Revúca v trvaní 6 polhodín x 13,98 Eur = 83,88 Eur, (b) náhrada za spotrebované pohonné látky (184 km x 7,0 x cena podľa § 7 ods. 5 veta tretia zákona č. 283/2002 Z. z. 1,217 Eur/l) 15,67 Eur, (c) základná náhrada za použitie motorového vozidla (184 km x 0,183 Eur) 33,67 Eur. Z náhrady cestovných výdavkov spolu v sume 132,22 Eur do trov tohto súdneho konania súd zahrnul 1 t. j. 66,11 Eur z dôvodu účasti právneho zástupcu odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka konania na strane odporcov 1/ a 2/ v ten istý deň aj na pojednávaní vo veci sp. zn. 4C/86/2013. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú 334,11 Eur, DPH 20 % (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) 66,82 Eur, spolu teda 400,93 Eur. Súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcov 1/ a 2/ pomernú časť trov právneho zastúpenia zodpovedajúcu čistému úspechu odporkyne 1/ v rozsahu 20,4 % v sume 81,79 Eur.

Odporkyni 1/ v konaní nebol vyrubený súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu. Oslobodenie podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. nemožno aplikovať na všetky súdne konania, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, pretože podľa tohto ustanovenia je od poplatku oslobodený len spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu (kde v poznámke pod čiarou je len príkladom uvedený zákon č. 250/2007 Z. z.). Odporkyňa 1/ však v konaní neuplatňovala žiadne práva spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, ale všetky námietky odporkyne (námietka premlčania, námietka neuzatvorenia resp. neplatnosti dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku) možno subsumovať pod ustanovenia Občianskeho zákonníka resp. Obchodného zákonníka, ktoré sú predpismi všeobecnými (nad Občianskym zákonníkom alebo Obchodným zákonníkom už s výnimkou Ústavy SR nie je žiadny predpis vyššej právnej sily) a nie predpismi osobitnými, za ktorý nemožno považovať ani zákon č. 258/2001 Z. z., ktorý je skôr predpisom administratívnej povahy upravujúci práva spotrebiteľa len nepriamo stanovením povinností pre poskytovateľov spotrebiteľských úverov. Preto odporkyni 1/ zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. nepatrí. O poplatkovej povinnosti odporkyne súd rozhodol podľa § 138 ods. 1 O. s. p. tak, že s prihliadnutím k jej súčasným osobným a majetkovým pomerom súd odporkyni 1/ priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Poplatková povinnosť odporcu 2/ v konaní zanikla späťvzatím návrhu navrhovateľom voči odporcovi 2/, ku ktorému došlo skôr, ako k vyrubeniu súdneho poplatku za odpor a ešte pred začatím pojednávania (§ 11 ods. 9 zákona č. 71/1992 Zb.). Navrhovateľ z návrhu zaplatil na základe nesprávnej výzvy súdu súdny poplatok iba vo výške 57,- Eur, po čiastočnom späťvzatí návrhu poplatková povinnosť navrhovateľa z návrhu (zo sumy 897,84 Eur) predstavuje 53,50 Eur, navrhovateľovi preto nárok na vrátenie pomernej časti súdneho poplatku podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. nevznikol, keďže časť súdneho poplatku, ktorá by sa mala navrhovateľovi vrátiť je nižšia ako 6,70 Eur; povinnosť zaplatiť doplatok súdneho poplatku za návrh do pôvodnej výšky 108,50 Eur navrhovateľovi zanikla čiastočným späťvzatím návrhu pred začatím pojednávania.

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka súd uložil navrhovateľovi v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).